

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 23/11/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 8

ĐỀ XƯƠNG SƯ ĐẠO VÀ HIẾU ĐẠO

BÀI 7

Người học Phật cần phát huy tâm thuần thiện, chân thành để thấy mọi người già đều chính là cha mẹ mình mà hiếu dưỡng và thấy những người trẻ như chính con em mình mà dạy dỗ cho đúng cách.

“*Đây chính là thực tiễn tinh thần từ bi bác ái*”, Hòa Thượng nói. Làm được như thế mới nâng tầm của mình lên đúng với tâm của người học Phật Pháp Đại Thừa.

Tinh thần của Phật Pháp Đại Thừa cho rằng: **“*Tất cả thân nam nhân là cha ta thời quá khứ và là vị Phật tương lai. Tất cả thân nữ nhân đều là mẹ ta thời quá khứ và cũng là vị Phật tương lai*”**. Đã là Cha là Mẹ thì phải phụng dưỡng, phải y giáo phụng hành và phải **“*Hiếu Kính*”**.

Vậy phải phụng dưỡng và **“*Hiếu Kính*”** như thế nào cho đúng? Trước tiên phải xây dựng tâm hiếu trên nền tảng chuẩn mực của Thánh Hiền, phải làm tốt bổn phận trong mỗi vai trò mà mình đảm nhiệm. Cha phải ra Cha, con phải ra con, chồng phải ra chồng, vợ phải ra vợ, Thầy phải ra thầy, trò phải ra trò, người dưới và người trên rõ ràng bổn phận.

Ngoài việc chăm lo vật chất nhưng không chấp nặng vào đây, người làm con phải biết nghiêng nặng về tinh thần. Tức là ngoài dưỡng thân còn phải biết dưỡng tâm và dưỡng chí cho Cha Mẹ. Làm sao giúp Cha Mẹ mỗi ngày được trải qua đời sống an lạc, thanh tịnh và luôn ở trạng thái sẵn sàng giúp ích cho người khác.

Sau khi cắm gốc hiếu trên nền tảng chuẩn mực Thánh Hiền, chúng ta phải mở rộng nền tảng đó thành **“*Hiếu Kính*”** như lời Phật dạy, nghĩa là đem **“*Hiếu Dưỡng Phụ Mẫu, Phụng Sự Sư Trưởng*”** của thế gian hiếu dưỡng và phụng sự tất cả chúng sanh.

Hòa Thượng chia sẻ: **“*Khi 14 tuổi, tôi đã rời xa quê hương. Nhiều năm liền không có cơ hội đoàn tụ với Cha Mẹ cho nên ơn dưỡng dục của Cha Mẹ luôn canh cánh trong lòng. Mỗi giờ mỗi phút đều nghĩ đến giáo dục của Phật Tổ và Cổ Thánh Tiên Hiền*”**.

Câu nói này cho thấy tâm hiếu đã thúc đẩy Hòa Thượng dành thời gian trau dồi giáo huấn của Phật Tổ và Cổ Thánh Tiên Hiền. Cách làm này rất trí tuệ vì giáo huấn của các Ngài mới giúp chúng ta hiếu dưỡng Cha Mẹ đúng cách và làm lợi ích cho chúng sanh.

Người thế gian hiểu dưỡng theo cách riêng của mình, thuận theo tập khí phiền não chứ không thuận theo chuẩn mực của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. Hiểu dưỡng ở thế gian là hiểu của “*tự tư tự lợi*” chứ không phải hiểu của sự bao dung.

Có người khư khư dành trọn cuộc đời mình để phụng dưỡng Cha Mẹ nhưng lại không biết quan tâm đến người khác, tự thân cũng không nỗ lực vượt qua được phiền não. Đó là hiểu trên tướng chứ không phải hiểu trên tâm.

Thậm chí có người ngày ngày nuôi Cha Mẹ giống như nuôi một vật cung. Cho nên đây không phải là thật hiếu, không phải là cách hành hiếu của bậc trí. Tuy nhiên, vẫn có người cho rằng phụng dưỡng như thế là thực hành phước thứ nhất trong “*Tịnh Nghiệp Tam Phước*”.

Việc đáng nói là ngày nay nhiều người học Phật vẫn hành hiếu như người thế gian, tùy thuận theo tập khí phiền não của Cha Mẹ và từ đó lại dẫn khởi phiền não của chính mình.

Phiền não của Cha Mẹ xuất phát từ việc Cha Mẹ chưa tu hành, chưa học Phật Bồ Tát Thánh Hiền nên khởi tâm động niệm đều là “*tự tư tự lợi*”, luôn ở trạng thái tình chấp nghiêm trọng, càng gần đến ngày cuối đời thì tình chấp càng nhân đôi, nhân ba.

Có những người Cha, người Mẹ thấy con giúp ích người khác hoặc cúng dường làm lợi ích chúng sanh thì lại nghĩ cách để can ngăn, thường hỏi sao không giúp anh chị em trong nhà mà cứ đi giúp người ngoài.

Do đó, việc hành hiếu ở thế gian là việc hệ trọng, không hề dễ dàng, đòi hỏi phải có tư duy. Trong quá trình hành hiếu, chúng tôi không nhận đất thừa kế, ngưỡng mong Mẹ về già sẽ có thêm khoản thu nhập, nhưng người thế gian – vốn đầy rẫy “*tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần và tham sân si mạn*” không cùng suy nghĩ như thế mà đã chuyển đất đai thành các cuộc nhậu.

Cho nên chúng ta phải có trí tuệ, mình học Phật Pháp thì phải tìm cách vươn lên, thoát ra và mở rộng tâm lượng của mình, vừa phụng sự “*Hiếu Kính*” Cha Mẹ lại vừa phụng sự “*Hiếu Kính*” tất cả chúng sanh. Làm được như thế thì may ra có được một chút phước báu cúng dường tới Cha Mẹ và giúp ích được cho thân bằng quyến thuộc.

Vừa rồi, chúng tôi về miền Tây, chúng tôi ghé thăm chùa, góp phần tịnh tài chuẩn bị cúng giỗ Tổ, thăm tiền trạm việc tổ chức lễ vía Phật A Di Đà, rồi chuẩn bị tặng dây chuyền sản xuất đậu phụ tại Vĩnh Long. Toàn bộ những việc làm thiết thực như vậy mới tạo ra phước lành hồi hướng cho Mẹ.

Cho nên Hành hiếu phải trên tinh thần giáo huấn của Phật, chứ không trên cơ sở rung động cảm tình của thế gian.

Nhiều lần trước khi dự đại lễ tri ân Cha Mẹ, chúng tôi đều dặn lại rằng nếu có điều gì bất trắc xảy ra với Mẹ thì không thông tin lên mạng khiến nhiều người động tâm và tốn kém tài vật. Nếu chúng tôi dùng tình chấp để hành hiếu thì rất nặng gánh.

Điều này trên Kinh Địa Tạng đã cho thấy Cha Mẹ đang mang vật nặng đi trên bùn lầy mà mình lại gửi thêm một chút đồ vật nữa khiến Cha Mẹ đã nặng lại càng nặng thêm. Cho nên việc hành hiếu phải dùng trí tuệ chứ không dùng tình chấp.

Nhất thiết không chấp trước vào hình tướng đây là con của mình, kia là con của người mà phải mang một mảng tâm thuần thiện, tâm yêu thương chân thành để nhìn thấy người già như nhìn thấy cha mẹ mình; nhìn con trẻ như thấy con em mình nên phải hiếu dưỡng cho thật tốt.

Có những người con học Phật muốn báo hiếu bằng cách giúp Cha Mẹ tu hành. Tuy nhiên, họ dùng đủ phương pháp mà vẫn không được. Vậy phải làm cách nào? Hãy lão thật niệm Phật và hằng ngày làm lợi ích cho chúng sanh một cách tận tâm tận lực rồi mang công đức phước lành đó hồi hướng cho Cha Mẹ mình.

Hãy chuyển đổi ý niệm lo lắng rằng Cha Mẹ mình chưa học Phật thành ý niệm rộng lớn hơn là lo lắng cho chúng sanh cũng đang chưa có cơ hội học Phật.

Để làm được điều này, chúng ta nhớ lời Phật dạy rằng tất cả thân nam là Cha ta và thân nữ là Mẹ ta. Chúng ta không nên tình chấp cho là chỉ có Cha Mẹ hiện tại mới là Cha Mẹ mình trong khi mình đã ở trong vòng sinh tử này vô lượng kiếp rồi.

Hòa Thượng cũng khuyến tấn chúng ta tận tâm tận lực giúp những người phát tâm đến viện dưỡng lão chăm sóc người già. Ngài nói **“Ngày nay có người phát tâm xây dựng viện dưỡng lão và có nhiều người đến chăm sóc người già. Ta đã mong làm mà còn làm không được. Họ thay ta chăm sóc nên đội ơn đội đức vô cùng!”**

Nếu chúng ta làm được theo cách này - phụng dưỡng được người già và giáo dưỡng người trẻ, không có tâm phân biệt thì chúng ta đang nâng cao **“Hiếu Thân Tôn Sư”** ở thế gian thành **“Hiếu Thân Tôn Sư”** xuất thế gian.

Cho nên Hòa Thượng mới chia sẻ rằng niệm niệm nhớ đến ân đức của Cha mẹ thì cũng là mỗi niệm đều nhớ đến và thúc đẩy giáo huấn của Phật Tổ của Cổ Thánh Tiên Hiền. Lấy giáo huấn Cổ Thánh Tiên Hiền làm nền tảng cho hiếu đạo và từ nền tảng này nâng lên phù hợp với giáo huấn của Phật đạo là **“Hiếu Kính”** và phụng sự đối với tất cả chúng sanh. Đây chính là dùng **“Hiếu Thân Tôn Sư”** tầm thấp để hiếu với tất cả chúng sanh./.

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*